

»Regeringen«. Det er da vel den til enhver tid siddende regering eller regeringerne. Der står regeringen. Og lidt længere nede står der:

»... dette materiale er relevant for at kunne vurdere, om regeringen har informeret Folketinget korrekt.«

Igen går jeg ud fra, at her tales der om den til enhver tid siddende regering. Der har jo været tre, en Schlüterregering, en Nyrup I-regering og en Nyrup II-regering.

Og så skal jeg sige om hr. Óli Breckmanns forslag, at dem stemmer vi imod.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Det er jo næsten sørgeligt at skulle gøre den siddende formand for Retsudvalget opmærksom på, at Danmark kun har én regering ad gangen. Somme tider ville vi ønske, at vi havde flere, i hvert tilfælde når vi ikke kan vælte den siddende, men vi har kun én regering ad gangen og desværre også kun én formand for Retsudvalget ad gangen, men det er en helt anden side af sagen. Derfor er det selvfølgelig den siddende regering, der udleverer de dokumenter, men det betyder ikke, at den siddende regering ikke også skal udlevere dokumenter, der vedrører tidligere regeringer.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Efter at have hørt på hr. Bjørn Elmquists retsbehandling for Folketinget for 117. gang forstår jeg bedre, at regeringen gjorde ham til formand for Retsudvalget og ikke til justitsminister. Det tror jeg, at befolkningen kan være glad for.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg skal undlade at være lige så personlig som i de to indlæg, der lige har været, og allerede af den grund kommer jeg ikke ned på samme niveau, men jeg vil godt sige, at jeg gjorde opmærksom på, at det rigtige ville have været »den daværende regering«. Jeg sagde ikke, at der behøvede at stå regeringerne.

Frank Aaen (EL):

Nu er der opstået bred enighed i Folketinget. Alle er i det store hele tilfreds med undersøgelsen, og jeg skal også straks starte med at sige, at vi i Enhedslisten er meget tilfredse med, at regeringen har lyttet både til, hvad der er sagt på Færøerne, og hvad der er sagt hernede, og har ændret sit forslag.

Så kunne man sige, at så er alt jo godt, men jeg synes, at man skal lægge mærke til, at det ikke er alle, der er så tilfredse, som vi er her.

På Færøerne var der et meget stort mindretal, som ikke kunne tilslutte sig det, der ligger her, og vi ved jo også, at i det lille flertal, der var deroppe, er der meget stor utilfredshed. Man er bestemt ikke spor trygge, man er bestemt ikke spor glade for det, der i morgen bliver vedtaget her hos os.

Deroppe er billedet ganske anderledes, og vi bør også tage med i en debat som den, vi har nu, at sagen jo er kørt unødigt skævt i et langt forløb, og hvor det ikke mindst er her, vi må tage et ansvar. Selvfølgelig vil jeg også mene, at der på Færøerne er et ansvar for at køre tingene op, men også her hos os selv.

Det havde da unægtelig været noget klogere, hvis regeringen havde sprunget fasen over, hvor man anbefalede en såkaldt Varde Bankundersøgelse som et svar på det færøske krav om en dommerundersøgelse. Dette er ikke bare set i bagklogskabens lys. Jeg tror, at man straks dengang kunne have set, at det var at køre tingene helt, helt skævt at give sådan et svar på så konkret et ønske som det, der kom oppe fra Færøerne. Da var giften lagt for, at dette kunne løses nogenlunde fornuftigt.

Hvis vi var startet med det lovforslag, vi i dag ændrer i, så havde vi haft en meget mere konstruktiv proces og også en bedre dialog sammen med færingerne hele vejen. Det er jeg ikke spor i tvivl om. Jeg må sige, at der er klumret i det, og jeg forstår godt, at der er nogle på Færøerne, der mener at have oplevet Danmark som en kolonimagt, der stiller krav og betingelser frem for at forhandle og frem for at føre dialog.

Derfor vil jeg sige, at der er al mulig grund til at rose et flertal i det færøske Lagting for den beslutning, de har truffet. I den anledning vil jeg også rose det udmærkede betækningsbidrag, som det færøske retsudvalg i første omgang fremkom med til denne lov. Det er bare ganske befriende at se den konkrete måde, man gik det igennem på. Man kunne også læse referater af samtaler med forskellige juridiske eksperter, og jeg tror, at det var de udsagn, der gjorde os alle sammen klogere på, hvordan denne undersøgelse bedst muligt kunne skrues sammen.

Jeg vil sige, at det ville have klædt landets justitsminister, hvis det var fra den kant, vi havde fået de redegørelser, de svar og de overvejelser, som færingerne indhentede. Jeg vil bare minde om, at vi gentagne gange under førstebe-